

נָחָא בְּגַד מַעֲיָה פ"ה
מִקְלֵי כָּלִישׁ סָלֶכֶת י'ב:

תורה אור השלם

1. וכל אשר יפל עלי מטה
 במתרבך יקוטר מפל כל עץ
 או בגד או אשן או שך כל
 כל עץ ישוד לאלה נא
 בגדים יתבונן יקוטר שוכן עד
 קצער נסחורה. והוא איז לא כל
 2. וכל בגד וכל כל כל
 וכל מעשה עיטם וכל כל
 עץ ותורתו פוא

במדבר לא כ
 3. איש אש מזור איזרין
 והזוא צווע איזרין בקדושים
 לא עיבר על אש טהור
 והרגען בבל טמא בפש איז
 איש אש בעזא מנטש
 שבתורה רוחן קירא אל
 4. או איש אש גז בבל
 שזר אש טהור לא ול
 באך אש טהור לא ול
 טהור ואירא כב
 טהור ואירא כב
 5. וכל בגד וכל עיר אש
 יהודיה צלול שבתורה עיר ובגד
 במטר ומגנא עד הערבים
 וairo וairo וairo
 6. וגקרבר את קירון יי
 אשר טמא כל הוב
 אשענזה ובמזרע ניגל
 ובוקט לאפר על
 לטפי יי
 7. והזוקה השיל על קזרוי
 דגימות שריה קלאסיה ושרו
 דגימות האחים מזבא
 דגימות דבבון דבבון דבבון
 דגימות דבבון דבבון דבבון
 8. ואימאיין אלו משחה עיריך
 נשא את ראהש
 תמלוקה אש ברון ולא
 נפרק מנגנו איז:
 במדבר לא כת

כן עסאין ממלכה לך קאקה דעליל
 פ' במס מדליקון (ז' כ. ו' וכ) מפיק
 לדכרי סבד מן טוויס למדממו נטליות
 ממל' צגד וקיילקי ומקין זילן מן
 טוויסים ומפיק לאן סכל מלה זק ע"ק
 לדכתס מליכת צקיעו זל עיס אג' על ג'
 ווילו זק עיסו זל עיסoso זומל זי' דמי
 גוינוו נויא צל עיסoso זומל זי' דמי
 [נדקס] צעוטס ממנס גולדיס מזונס
 ווילקן ליטלכו נטלאס ען סלאס כמו
 צהה גולדיס וסכל מיל' נויא זומל זמה
 שממנים עוזין קילקי ומקין זומל זבלי
 ומציקות זק: **שמע** מניה
 לאפנונו. קאקה ט' ג' גלעדי ממן
 כיון דלאטיקס צלח זומט נטכמת ווע
 ט' ג' ג' זגד וועל ז' זילל מה
 צאליס זמת יונן נטכמת זרע זומל מה
 צאליס זמת זטכמת זרע יונן צדרן זון
 נטלאס ^{ט' דס' ק' ל'} זגד סבד נון קאיק
 מחרור ומלהן צטיקס ^{ט' זון} מון קאיקס:
מיידי הרהדור מי' ניאגנו. וו' מ'
 וו' הפלינו ^(ט) ייפט מוחל
 הסומלה נסס וו' לא דמלל מוקס סייך
 זב' היקו כדרהילין קויזן זב'
 ווסקם זב' זונל צהכלתס:
 זוממן

מוספֶת

רב נשים גאון

למן נייניה לאמן [אדר] מוגבנה מגד' עד למדין ואין ממשיבין, אלא לאמן דאמור בלאם ולמדין ובשאן מאן איכא מהלך בון צ' שטמאן ורבנן, עירק רילה בעבש' נהה בפרק המפלת ז' [בבב] אמר רב הוויה אמר שטמאן מוש' ר' כל גוזיה שעשה שאינה מוגבנה לעכער אין למיין ממנה, מוגבנה רומרה לקלקלת הרשותן. ולדבר מגנו איש עברעה.

מנין לרובות את הקילק'וי והחבק, וו'ס מלה'ר'א וו'ס ג'י מיטען מגן
וילקן וו' מסות להפוך נפקלה'ב בלאס טו'ו עשו נך ה'ו
בלוס סוח' דהמאל נקען [ט'ג'י] ג'י ק'ז קיטען דהמע'ג ליכ' זו צית קיזול
ללאס זוקנו ה'ס ג'ינו עשו נ'כבל מטל'ו' ו'ל' לדמי נמי נקס כל זורבן
סן עס'ון ממחל'ה'ה נך קאה' דלעיגל

פ' גמס מילקון (ד' כ). ומכ' מילקון
לכבר שצ'ן מן שweis לוממו בטלטס
מלו' צנד וקילקי ומתקן גלון מן
שweis ווישיק לאן שצ'ן גלון סק וע'ק'
לסתם מלחה נוֹסָה צל שעיס נג' ענ' ג'
ווארילו צק ציעוּנוֹן צד' ווועלר ר' דמי'
גונוֹן נוֹסָה צל שעיס קו' וקסס מייל'י'
[צדקס] שוטוטס ממונע בגדיס חטוטס
וילקן לחטוטס באלטס על אטטס כמו'
טהר צביזין ואכלו מירי צוֹוָה גקס
שמונגה עוזזין קילקלי ותאץ' וחנבלס
ומעיחסות וטך: שטע' מינה
לאפנוני. רקטה ט' ל' ג' מיטר ממיין
מיין דהיליקט סצ'ן נמא נטכצ'ת ורען
ה'ג' ג'ס צנדג וועל' ל' אטטס מה'
שטייטה זמת ייטן צפלטת וועל' וטל' מה'
שטייטה צפלטת וועל' ייטן צפלטת וטל'
לטטס' דהה קי'ל' ל' לדער צהו'ן סטיקט
וחור ולמלג צ'ייקט' חוץ מן סקדטס':
מיידי הרהוֹר ייטאנגו. וו' וו'
וועה הפלטו' (ט) יטט' תולר
סומולרא לאס וו' ל' דמלל מוקס צי'ן
באס היילו' לדהמויין (קידוץ ד'
ככ'), ומקעם בא' וו' נט' נט' גל' גל' גל'
ונורו'

מןין לדברות את הקילקען
ויקין ווי מוסס דל
כלום כוח דעלמאן ל�ונן [פונט]
לערתך זוקן מה פינוי עכשו זומן

כל' מהתם: מוסף א' שך על הבנד שטמא
משום אריגן: אטו בנד לאו אריג הוא הכי
קאמר מוסף שך על הבנד אף על פי שאיןו
אריג טמא למאי חוי אמר רב כי יוחנן שכן
ענין קולע שלש נימין ותולח בצדואר בתו
תנו רבנן ושכך אין לי אלא שך דעתני לובות
את הקילקל' ואת החבק ת"ל או שך ייכל
שאני מרבה את החבלים ואת המשיחות
ת"ל שכך מה שך טוויו ואריג אף כל טוויו
אריג הרי הוא אומר במת' ז' וכל כל' עיר
כל' מעשה עזים וגוי החחתאו לרבות הקילקל'
את החבק יכול שאני מרבה את החבלים
את המשיחות ודין הוא טימא ברשות ומיטמא
במת' מה כשמיטה בשערן לא טימא אלא
טוויו ואריג אף כשמיטה במת' לא טימא אלא
טוויו ואריג הן אם היקל בתמא שרע' שהיה
קללה נקל בטעמאות המת שהיא חמורה
תלמוד לומר בנד ועור בנד ועור לנירוה
שהוא נאמר בנד ועור בשערן ונאמר
בנד ועור במת' מה בנד ועור האמור בשערן
לא טימא אלא טוויו ואריג אף בנד ועור
הבדוחת רשות לא טמיון ורשות גזירה ורשות גזירה

(ה) מ"כ פ' שמיני, (ג) גערון
 (ו) טהירת הנזירים וטבון יון
 (ז) סתו ע"ז, (א) ג"ק כה:
 (ד) נזהר כה:, (ט) נקען קלה.
 (ה) יכימות ע: עד. נדה כה:
 (ו) זמם כלקה:, (ו) זיקרלה יון,
 (ח) נעלם נון, (ט) זכרים מון:

הגהות הב"ח

(ט) תומ' ד"ה מלוי וכו'
הפי ליקח יפה מותל:

מוספֵ ר'שׁי

ה' חבקן. לויינגל'ין הלכו כו
טומך (עליל'ו). וזה רשות' נודה
מן. מופנה מצד אחד.
ג' גורלה טהרה טהרה ממנה
מסכי יגדילא הילל מוד חד
למודין. ממנה טה להן
לאכזיב, וכך טה יט לאכזיב
משיכין (ק��ון קל'א).

רביינו חנナル